

19. 10. 2020

PRIMLJENO

Rok:

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-474/2019-5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

javne rasprave zaključene dana 8. studenog 2019. uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, objavljene dana 28. studenog 2019.

presudio je

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Dužan je tuženik u roku od 8 dana izdati tužitelju tabularnu ispravu kojom će ga ovlastiti da temeljem te isprave zatraži i postigne u zemljišnim knjigama za K.O. Split, uknjižbu prava vlasništva ½ nekretnine označene čest. zem. 5861/136 Z.U. 1976 k.o.. Dugopolje uz istodobno brisanje tog prava s njegovog imena, koju će u suprotnom zamijeniti ova presuda".

II Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.406,25 kn, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.343,75 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Kod ovog suda je dana 14. veljače 2018. zaprimljena tužba tužitelja SPLIT TOURS d.d., Split, protiv tuženika ELEKTRON 97 d.o.o. u stečaju, radi izdavanja tabularne isprave.

Tužitelj u tužbi navodi kako je tuženik upisan kao vlasnik čest. zem. 5861/136 Z.U. 1976 k.o. Split. Navedena nekretnina da u naravi predstavlja skladišno poslovni objekt sa pripadajućim zemljištem kojeg je temeljem ugovora o zajedničkoj izgradnji zaključen između

tužitelja i tuženika od 22 studenog 2001. ovjerenog kod javnog bilježnika Marije Ivančić dana 4. svibnja 2006. pod brojem OV-6016/06 u cijelosti izgradio tužitelj isključivo svojim sredstvima bez sudjelovanja tuženika. Ugovorom o zajedničkoj izgradnji tužitelj i tuženik da su izričito ugovorili kako će po izgradnji skladišno-poslovnog objekta se uknjižiti svaki za 1/2 predmetne nekretnine. Tužitelj da nije mogao postići uknjižbu prava suvlasništva na predmetnoj nekretnini budući da su na istoj nakon sklapanja Ugovora o zajedničkog izgradnji zabilježene ovrhe i to pod brojem Z-191/02, Z-3708/05, Z-2206/09, Z-395/11. Tužitelj da nije mogao postići uknjižbu prava vlasništva redovitim putem, pa da je pokrenuo postupak protiv tuženika koji se vodio pod poslovnim brojem P-1440/2009, a koji da je okončan i u istom da je donesena presuda koja glasi: "Utvrdjuje se da je tužitelj na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 nekretnine označene čest. zem. 5861/136 Z.U. 1976 k.o.. Dugopolje, Z.U. 1976., kao i 1/2 dijela skladišno poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu. Iako je pravomoćno utvrđeno da je tužitelj stekao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela predmetne nekretnine tuženik da mu odbija izdati tabularnu izjavu. Stoga tužitelj predlaže sudu donijeti

je odbijen tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalaže tuženiku da je dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, sve pod prijetnjom ovrhe, a ukoliko se tome usprotivi da će takvu ispravu zamijeniti presuda, radi navedenog tužbeni zahtjev postavljen u predmetnoj tužbi da predstavlja presudenu stvar pa predlaže tužbu odbaciti. Nadalje, tuženik osporava navode iz tužbe u cijelosti te ističe da nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom rješenjem suda St-39/08 od 3. ožujka 2009. tužitelj kao stečajni vjerovnik nenovčane tražbine da svoju tražbinu prema dužniku može ostvariti samo u stečajnom postupku temeljem prijave koju podnosi stečajnom upravitelju. Tužitelj da ne može ostvariti pravo da od tuženika traži ispunjenje ugovorne obveze na izdavanje tabularne isprave, već svoj obvezno-pravni zahtjev da može ostvariti isključivo kao stečajni vjerovnik nenovčane tražbine u stečajnom postupku i samo na način određen člankom 77. stavak 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06) ističući i svoj zahtjev u prijavi tražbine stečajnom upravitelju u novčanoj vrijednosti na koju se može procijeniti u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj da nije prijavio svoju nenovčanu tražbinu za izdavanje tabularne isprave, a niti da je ista ispitana u stečajnom postupku radi čega tužbu da treba odbaciti kao nedopuštenu. Tuženik ističe i prigovor zastare uz obrazloženje kako je ugovorom o zajedničkoj izgradnji od 22. studenog 2001. tužitelj stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZK ul. 1976. Istim ugovorom stranke da su ugovorile obvezu tuženika da se objekt uknjiži kao vlasništvo oba ugovaratelja u zemljišnim knjigama. Obzirom da je obveza tuženika dospjela prije otvaranja stečajnog postupka od kada je proteklo više od 5 godina to zahtjev tužitelja za izdavanje tabularne isprave da je zastario.

Kako je tuženik brisan iz sudskog registra temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Tt-18/4623-2 od 2. srpnja 2018., to je pozivom na odredbu članka 212. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a) rješenjem ovog suda poslovni broj 10

P-96/18 od 11. rujna 2018. utvrđeno da je nastupio prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-96/18 određen je nastavak postupka prekinut rješenjem suda 10 P-96/18 od 11. rujna 2018. i kao tuženik označen stečajna masa iza Elektron 97 d.o.o. u stečaju, Split, Boktuljin put bb, OIB: 46231404370, sve pozivom na odredbu članka 215. stavak 1. ZPP-a. Spis je zaveden pod novi poslovni broj P-272/19.

Raspravnim rješenjem ovog suda s ročišta održanog dana 3. srpnja 2019. utvrđen je prekid postupak u ovoj pravnoj stvari pozivom na odredbu članka 215. stavak 5. ZPP-a, a budući je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-120/18 od 21. rujna 2018. otvoren stečajni postupak nad Split Tours d.d., Split, ovdje tužiteljem.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-272/19-5 od 23. srpnja 2019. nastavljen je postupak prekinut raspravnim rješenjem suda poslovni broj 10 P-272/19 s ročišta održanog dana 3. srpnja 2019., a pozivom na odredbu članka 215. stavak 1. ZPP-a. Spis je zaveden pod novi poslovni broj P-474/19.

Tijekom parničnog postupka tužitelj osporava da bi se radilo o presuđenoj stvari uz obrazloženje da se u predmetnom sporu radi o drukčijem pravnom osnovu nego u postupku pod poslovnim brojem P-1440/09, osporava prigovor zastare uz obrazloženje da je presuda donesena 2017. Tuženik ističe da tužitelj nije prijavio svoju nenovčanu tražbinu za izdavanje tabularne isprave u stečajnom postupku, a u pogledu kojih navoda tužitelj ističe kako se tužbeni zahtjev temelji na presudi koja se vodila pod poslovnim brojem P-1440/09 i koja je stekla svojstvo pravomoćnosti tek 2017. nakon otvaranja stečajnog postupka zbog čega ista tražbina da nije mogla biti prijavljena u stečajnom postupku.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu, izvršio uvid u spis ovog suda St-39/08, te u spis poslovni broj P-1440/19 za koji je uz suglasnost parničnih stranaka odlučeno da će se prikllopiti ovom parničnom spisu i činiti sastavni dio istoga (raspravno rješenje s ročišta od 4. listopada 2019.)

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik izda tabularnu ispravu kojom će ga ovlastiti da temeljem te isprave zatraži i postigne u zemljišnim knjigama za K.O. Split, uknjižbu prava vlasništva $\frac{1}{2}$ nekretnine označene čest. zem. 5861/136 Z.U. 1976 k.o.. Dugopolje uz istodobno brisanje tog prava s njegovog imena, koju će u suprotnom zamijeniti ova presuda.

Među strankama nije sporno:

- da se je pred Trgovačkim sudom u Splitu vodio postupak pod poslovnim brojem P-1440/09 u pravnoj stvari tužitelja Split Tours d.d. Split protiv tuženika Elektron 97 d.o.o. u stečaju, te umješača na strani tuženika Brenum d.o.o., Mlini i umješača na strani tuženik Horfam d.o.o. Velika Mlaka, a predmetom kojeg spora je bio zahtjev tužitelja radi utvrđenja postojanja pravne osnove stjecanja vlasništva, zahtjev za naganje tuženiku da dopusti tužitelju uknjižbu prava vlasništva i zahtjev za utvrđenje da nekretnina ne spada u stečajnu masu tuženika;
- da je presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja Split Tours d.d. Split, radi utvrđenja da je temeljem valjanog pravnog posla i vlastite gradnje tužitelj stekao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva $\frac{1}{2}$ dijela zemljišta označenog kao čest.zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i $\frac{1}{2}$ dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, pa je tuženik dužan dopustiti

uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, sve pod prijetnjom ovrhe, a ukoliko se tome usprotivi takvu ispravu će zamijeniti presuda (točka I. izreke), da u stečajnu masu tuženika ne spada 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest.zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu (točka II. izreke);

- da je presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 19 PŽ-10215/2013-3 od 22. veljače 2017. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku da je dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, pod prijetnjom ovrhe, a ukoliko se tome usprotivi da će takvu ispravu zamijeniti ova presude, za utvrđenjem da u stečajnu masu tuženika ne spada 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, kao i u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova za iznos od 77.710,38 kn (točka I. izreke), te preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužitelj na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, kao i u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 20.414,62 kn, i suđeno: " Utvrđuje se da je tužitelj na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu (točka II. toč. 1. presude).

Sporno je:

- je li postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja predstavlja presuđenu stvar;
- je li tužitelj ovlašten ostvarivati postavljeni zahtjev za izdavanje tabularne isprave u ovom parničnom postupku;
- je li zahtjev tužitelja za izdavanje tabularne izjave zastario.

U postupku koji se vodio pod poslovnim brojem P-1440/09 je utvrđeno slijedeće:

- da je tuženik u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu upisan kao vlasnik nekretnine čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, u naravi zgrada (poslovna), kamenjar površine ukupno 1.370 m²,
- da su stranke sklopile Ugovor o zajedničkoj izgradnji 22. studenog 2001. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Marije Ivančić pod brojem ovjere OV-6016/06 od 4. svibnja 2006.,
- da je tužitelj na temelju tog ugovora izgradio zgradu na nekretnini čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje,
- da je tužitelj Općinskom sudu u Splitu, Stalnoj službi u Solinu podnio prijedlog za uknjižbu prava vlasništva na 1/2 dijela navedene nekretnine 10. siječnja 2006., koji prijedlog je odbijen rješenjem toga suda od 21. veljače 2011.,

Iz navedenog proizlazi da je donošenjem presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 19 PŽ-10215/2013-3 od 22. veljače 2017. pravomoćno okončan predmet vođen kod ovog suda po tužbi ovdje tužitelja protiv ovdje tuženika pod poslovnim brojem P-1440/09 radi, među ostalim, zahtjeva za utvrđenje postojanja pravne osnove stjecanja vlasništva i to 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje Z.U. 1976, a u kojem postupku je raspravljeno i utvrđeno da tužitelj ima valjanu pravnu osnovu (titulus) za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini.

Sukladno odredbi članka 119. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 – dalje ZVDSP-a) pravo vlasništva na nekretnini stječe se upisom u zemljišnu knjigu, odnosno uknjižbom. Tužitelj kao ugovorna strana iz predmetnog Ugovora o zajedničkoj izgradnji ne može tražiti da ga se utvrdi vlasnikom nekretnine za 1/2 dijela objekta, budući je Ugovor o zajedničkoj izgradnji tek pravni osnov za stjecanje prava vlasništva na nekretnini, a način stjecanja je uknjižba u zemljišne knjige. Dakle, radi se o zahtjevu za izdavanje tabularne isprave koji se zasniva na ugovornom odnosu između stranaka, tj. traži se ispunjenje obveze iz ugovora o zajedničkoj izgradnji, pa ukoliko Ugovor nije podoban za, zemljišno-knjižnu provedbu, jer ne sadrži tzv. klauzulu intabulandi, kao što je to ovdje bio slučaj, utužena činidba je nužna pravna posljedica načina stjecanja prava vlasništva na derivativan način na temelju pravnog posla.

Dakle, kada se radi o stjecanju prava vlasništva na temelju pravnog posla te je predmet spora zahtjev za izdavanje tabularne isprave onda se radi o parnici za ispunjenje ugovora, tj. o obveznopravnoj tužbi, a ne o vlasničkoj tužbi, jer se vlasništvo nekretnine stječe upisom u zemljišne knjige, a Ugovor o zajedničkoj izgradnji je samo osnova za stjecanje prava vlasništva. Budući se radi o predmetu spora s obvezno-pravnim zahtjevom na pitanje zastare zahtjeva treba primijeniti odredbu članka 371. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje ZOO-a) koji se ovdje primjenjuje temeljem članka 1163. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08 i 25/11) pa iako su stranke sklopile Ugovor o zajedničkoj izgradnji 22. studenog 2001. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Marije Ivančić pod brojem ovjere OV-6016/06 od 4. svibnja 2006. i tužitelj podnio tužbu dana 14. veljače 2018. ipak nije nastupila zastara, budući nije protekao rok od pet (5) godina računajući od 22. veljače 2017. kao dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-10215/2013-3, a kojom presudom je utvrđeno da je tužitelj stekao pravnu osnovu stjecanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, odnosno istom je utvrđena perfektnost predmetnog pravnog posla osim spomenute klauzule intabulandi, radi nadomještanja kojeg nedostatka je tužitelj postavio predmetni tužbeni zahtjev.

Kako je u postupku pod poslovnim brojem P-1440/09 predmetom spora zahtjev tužitelja: radi utvrđenja postojanja pravne osnove stjecanja vlasništva; nalaganje tuženiku da dopusti tužitelju uknjižbu prava vlasništva; utvrđenje da nekretnina ne spada u stečajnu masu tuženika, dok je predmet ovog spora zahtjev za izdavanje tabularne izjave, to nije osnovan prigovor tuženika kako se postavljeni tužbeni zahtjev predstavlja presuđenu stvar, a u smislu odredbe članka 333. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a), radi čega nema mjesta odbačaju tužbe po prigovoru presuđene stvari tuženika.

Nije sporno da tužitelj istaknuti zahtjev za izdavanje tabularne isprave nije prijavio u stečajnom postupku kao svoju nenovčanu tražbinu.

Cijeneći kronologiju slijeda događaja u predmetnoj pravnoj stvari, činjenicu da je stečajni postupak nad tuženikom otvoren 2009., da je temeljem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 19 PŽ-10215/2013-3 od 22. veljače 2017. tužitelju utvrđeno postojanje pravne osnove stjecanja prava vlasništva, ocjena je suda kako činjenica da tužitelj zahtjev za izdavanje tabularne isprave nije istakao u prijavi tražbine stečajnom upravitelju u smislu odredbe članka 77. stavak 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 193/04, 187/04 i 82/06) i to u novčanoj vrijednosti na koju se

može procijeniti u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, nije prekludiran u pravu na isticanje postavljenog tužbenog zahtijeva.

Slijedom svega naprijed navedenoga, a kako je tuženik dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužitelja budući je svrha, tj. cilj Ugovora o zajedničkoj izgradnji bio steći pravo vlasništva kako je to ugovoreno člankom 7. tog Ugovora, te je učinkom citirane pravomoćne presude utvrđena perfektnost tog pravnog posla osim spomenute klauzule intabulandi koja je nadomještena ovom presudom, valjalo je prihvatiti kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude pod točkom I. Slijedom navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkom I.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te važećoj tarifi sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15). Tužitelju je kao trošak parničnog postupka valjalo obistiniti trošak zastupanja na ročištu od 4. listopada 2019. (TBR 9. toč. 2. OT-a) u iznosu od 375,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 93,75 kn, trošak zastupanja na ročištu od 8. studenog 2019. (TBR 9. toč. 1. OT-a) u iznosu od 750,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 187,50 kn, trošak pristojbe tužbe u iznosu od 500,00 kn, te trošak pristojbe presude u iznosu od 500,00 kn, odnosno ukupno 2.406,25 kn.

Sud tužitelju u trošak parničnog postupka nije obistinio trošak sastava tužbe pozivom na odredbu članka 164. stavak 2. ZPP-a budući da tužitelj nije određeno naveo visinu toga troška, trošak zastupanja na ročištu od 7. veljače 2019. budući toga nadnevka ročište nije održano, više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od 4. rujna 2019. pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, odnosno sud je odbio zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.343,75 kn. Radi navedenoga odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

U Splitu, 28. studenog 2019.

Sudac
Ivana Madunić
Za teč. opr.-ovl. služb.:
Silvija Marasović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Zagreb, u pisanom obliku u 3 primjerka. Odluka kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-474/2019-5

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Ivana Madunić

Datum pravomoćnosti: 02.06.2020.

Datum ovršnosti: 13.07.2020.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Uršula Relić

Broj zapisa: **17897-9600d**

Kontrolni broj: **0ff63-78656-7928d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA HR26635293339, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.